

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **Mgr. I. S.**
bytem V. 370/16, X O.
zastoupená advokátem JUDr. Radomírem Pickem
sídlem Dolní náměstí 165/23, 779 00 Olomouc

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha

**o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 12. 2017, č. j. X, ve věci invalidního důchodu,
takto:**

I. Rozhodnutí žalované ze dne 6. 12. 2017, č. j. X, **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 3 900 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Radomíra Picka, advokáta se sídlem Dolní náměstí 165/23, Olomouc.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou doručenou soudu dne 7. 2. 2018 domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty její námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 15. 8. 2017, č. j. 715 609 5342, jímž byla žalobkyni zamítnuta žádost o invalidní důchod.
2. **V žalobě** žalobkyně nesouhlasí se zamítnutím žádosti o invalidní důchod, neboť její dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav byl nesprávně posouzen a vyčerpávajícím způsobem

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

nebyl zhodnocen ani pokles její pracovní schopnosti. Žalobkyně trvá na tom, že nebyl správně zhodnocen obsah lékařských zpráv, které měli posudkoví lékaři v době zpracování posudků k dispozici, zejména zpráv a nálezů prof. MUDr. P. H., CSc., ze III. interní kliniky Fakultní nemocnice Olomouc ze dne 30. 6. 2017, 19. 7. 2017 a 23. 8. 2017. Pokles pracovní schopnosti měl být zhodnocen podle kapitoly XIII, oddílu A, položky 2c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále „vyhláška č. 359/2009 Sb.“), jako středně těžká forma a nikoli podle položky 2b jako pomalu progredující forma. Potom by se posudkoví lékaři museli dostat na hodnocení alespoň 45 až 50 % poklesu pracovní schopnosti s přihlédnutím k dalším zdravotním problémům, zejména diagnostikované poruchy sluchu. S ohledem na to, že revmatoidní artritida je onemocnění s progresivním vývojem (nyní III. stupeň) s permanentním těžkým funkčním postižením je žalobkyně limitována při denních aktivitách, osobní hygieně, pracovní zátěži, nelze vykonávat ani jednoduché administrativní práce pro fyzickou náročnost. Žalobkyně tak není schopna soustavně a na plný úvazek vykonávat svoji profesi překladatele, tlumočnicka, ani žádnou fyzickou, psychickou či jinou výdělečnou činnost. Závěrem žalobkyně požaduje vypracování nového objektivního posudku. K žalobě žalobkyně doložila lékařské zprávy prof. MUDr. P. H., CSc., ze dne 27. 11. 2017 a prim. MUDr. P. N. ze dne 29. 6. 2017.

3. Žalovaná **ve vyjádření k žalobě** uvádí, že rozhodnutí o námitkách je obsáhle a dostatečně odůvodněno, jsou uvedeny a konkretizovány lékařské zprávy, z nichž žalovaná vycházela, jakož i posudková rozvaha, byly vyhodnoceny všechny doložené lékařské zprávy. Jde o stabilizovaný stav, nedošlo k výrazné funkční poruše končetin, svalové atrofie, deformitě kloubu a k omezení většiny denních aktivit. Ani ostatní onemocnění dále nesnižují pracovní schopnost. Důvodem uznání invalidity nejsou subjektivní pocity a úvahy žalobkyně, vlastní vyhodnocení zdravotních potíží a svého zdravotního stavu, nýbrž jediné posudková rozvaha vycházející výhradně z objektivně zjištěného zdravotního stavu posudkovými lékaři dle platné vyhlášky o invaliditě. Závěr posudku, který žalovaná převzala do odůvodnění rozhodnutí o námitkách, vycházel z objektivně zjištěného zdravotního stavu. Jelikož však žalobkyně v žalobě zpochybňuje správnost stanovení míry procentuálního poklesu vzhledem ke svému nepříznivému zdravotnímu stavu, žalovaná navrhl ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon č. 582/1991 Sb.“), vyhotovení nového posudku u příslušné posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále „PK MPSV“).
4. Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci **přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 6. 12. 2017.
5. **Ze správního spisu** soud ve vztahu k souzené věci zjistil, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Olomouc (dále „OSSZ“) ze dne 31. 7. 2017 žalobkyně není invalidní, jelikož pokles pracovní schopnosti žalobkyně činí jen 30 %.
6. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaná uvedla, že posudkový lékař dospěl po prostudování doložené dokumentace a vlastním zjištěním při jednání k závěru, že u žalobkyně jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje fyzické schopnosti a

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

má vliv na pokles pracovní schopnosti, avšak žalobkyně není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon č. 155/1995 Sb.“). Na základě toho posudkový lékař potvrdil posudkový závěr lékaře OSSZ a stanovil, že postižení žalobkyně odpovídá kapitole XIII, oddílu A, položce 2b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a poklesu pracovní schopnosti o 30 %.

7. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
8. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. *pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
9. Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*
 - a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
 - b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
 - c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*
10. Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, stejně jako způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle § 39 odst. 4 písm. e) zákona č. 155/1995 Sb. stanovuje prováděcí předpis, konkrétně vyhláška č. 359/2009 Sb.
11. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou odbornou, medicínskou (invalidní důchod je podmíněný dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem), a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Posudkové komise jsou oprávněny posoudit pokles pracovní schopnosti a zaujmout posudkové závěry o invaliditě, jejím vzniku, trvání či zániku. I tyto posudky nicméně hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Posudkový závěr by měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity závisí především (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018, č. j. 6 Ads 23/2018-37, dostupné na www.nssoud.cz).
12. K posouzení zdravotního stavu žalobkyně si krajský soud vyžádal posudek od PK MPSV v Ostravě, který byl zpracován dne 4. 5. 2018. Podle tohoto posudku se u žalobkyně jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Za rozhodující příčinu byla určena seropozitivní revmatoidní artritida, mnohočetné lokalizace, s dominujícím postižením pravého zápěstí III. st. a jeho destrukcí rtg a CT vyšetřením prokázanou. Šlo o těžké funkční postižení karpu, a to jak radiokarpální, tak metakarpální oblasti. Dle odborného vyšetření byla limitovaná možnost sebeobsluhy i fyzické a pracovní zátěže, zejména práce na PC. Posudkově odpovídá hodnocení žalobkyně kapitole XIII, oddílu A, položce 2c vyhlášky č. 359/2009 Sb. s 40 % poklesu míry pracovní schopnosti.
13. Krajský soud konstatuje, že posudek řádně odborně obsazené PK MPSV v Ostravě ze dne 4. 5. 2018 splňuje všechny formální a obsahové náležitosti stanovené v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Z posudku je zřejmé, že zdravotní stav žalobkyně byl komplexně posouzen

na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jejím tvrzeným obtížím, tudíž výše vyjádřené pochybnosti o úplnosti a objektivnosti posouzení zdravotního stavu žalobkyně byly rozptýleny. Krajský soud proto podle zásad uvedených v § 77 odst. 2 s. ř. s. hodnotí posudek PK MPSV v Ostravě jako přesvědčivý a úplný.

14. S ohledem na to, že v posuzovaném případě bylo prokázáno, že u žalobkyně došlo ke dni 30. 6. 2017 k poklesu její pracovní schopnosti o 40 %, je nutno žalobkyni od uvedeného data považovat za invalidní v I. stupni ve smyslu § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb.
15. Na základě uvedených skutkových zjištění proto dospěl krajský soud k závěru, že žalovaná ve správním řízení neopatřila důkazy v takovém rozsahu, aby byl prokázán skutečný stav věci, čímž zatížila řízení vadou, která měla za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. Proto soud napadené rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušil a věc vrátil dle § 78 odst. 4 s. ř. s. žalované k dalšímu řízení. Žalovaná ve věci znovu rozhodne, přičemž bude vycházet z právního názoru krajského soudu, že žalobkyně byla invalidní v I. stupni.
16. Právním názorem vysloveným v tomto rozsudku je žalovaná v dalším řízení vázána (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
17. Vzhledem k tomu, že žalobkyně měla ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalované zaplatit do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení v celkové výši 3 900 Kč. Náhrada se skládá z částky 3 000 Kč za 3 úkony právní služby právního zástupce žalobkyně po 1 000 Kč podle § 7 bod 3., § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále „AT“), [převzetí a příprava zastoupení – písm. a), podání žaloby – písm. d) a účast na jednání před soudem – písm. g)] a z částky 900 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [tři režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 AT].

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení.

Olomouc 26. června 2018

JUDr. Martina Radkova, Ph.D. v. r.
samosoudkyně

